

[Skatteministeren]

samarbejde om at skabe et godt og enkelt lovgivningsgrundlag for dette arbejde.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:**Spm. nr. S 646****1) Til justitsministeren af:**

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at visse tolke med flygtningestatus kan oppebære op til 1,5 mio. kr. i årsindtægt?«

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil først sige, at det afgørende, når der udvælges tolke, uanset hvor de anvendes i Justitsministeriets system, selvfølgelig er, at tolkene har de fornødne forudsætninger for at kunne yde tolkebistand.

Det er sådan, at vi anvender tolke i Justitsministeriets departement, hos Rigspolitichefen, i Direktoratet for Udlændinge, i Flygtninge-nævnet og i Direktoratet for Kriminalforsorgen og så selvfølgelig inden for retsvæsenet. Og jeg kan straks opsummere, at der ikke nogen steder til os er givet oplysninger om honorarer til en enkelt tolk i den størrelsesorden, som er nævnt i spørgsmålet.

Ser vi på de enkelte områder inden for Justitsministeriets ressort, er det sådan, at hos Rigspolitiet er de samlede bogførte udgifter til tolke i 1991 opgjort til ca. 18 mio. kr. Godt 4 mio. heraf var udgifter inden for udlændinge-lovens område. Jeg har også fra Rigspolitiet fået oplyst, at ingen af de tolke, der bruges her, har årsindtægter på 1,5 mio. kr.

I Direktoratet for Udlændinge anvendte man i 1991 i alt 46.931 kr. eksklusive moms til betaling af tolke, og det største beløb, der her blev udbetalt til én enkelt tolk, var 7.135 kr. eksklusive moms.

I Direktoratet for Kriminalforsorgen var de samlede udgifter i 1991 på 458.491 kr., og ved domstolene var det ca. 4,4 mio. kr. Der har vi ikke helt mulighed for at skille det ud på de enkelte tolke, for bogføringen sker ved de enkelte retter.

Og i Justitsministeriets departement brugte vi i 1991 2,1 mio. kr. De knap 2 mio. kr. vedrør-

te tolkning i forbindelse med Flygtninge-nævnets sagsbehandling, og det største beløb til en enkelt tolk, der blev udbetalt i 1991, var 476.503 kr.

Så skal jeg sige, at vi naturligvis ikke er vidende om, i hvilket omfang de, der tolker i Justitsministeriets regi, derudover – for egen virksomhed, eller hvad det måtte være – har indtægter ved tolkebistand. Men jeg går ud fra, at spørgsmålet relaterer sig til Justitsministeriets udgifter.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og så vil jeg tilføje: Omsider! til justitsministeren, for det er jo efterhånden ved at være en kedelig kendt sag, at der mange gange går utrolig lang tid, inden man får svaret fra Justitsministeriet.

Jeg har stillet dette spørgsmål i Folketingets mundtlige spørgetid, fordi jeg faktisk stillede det i almindelig del i Folketingets Retsudvalg den 9. januar 1992. Det er jo et spørgsmål, der typisk bliver stillet i almindelig del. Jeg tror ikke, jeg ville have stillet det i den mundtlige spørgetid, hvis ikke jeg havde skullet rykke den 29/1, den 7/2, den 19/2, den 11/3 og den 17/3 og så altså valgte til sidst at stille det i den mundtlige spørgetid.

Jeg ved ikke, om jeg i forbindelse med dette spørgsmål kan spørge ministeren, hvorfor i alverden man som folketingsmedlem skal rykke den ene gang efter den anden for at få et så relativt enkelt svar som det, ministeren nu har givet.

Justitsministeren (Engell):

Nu er det jo sådan – hvilket jeg også har haft lejlighed til at redegøre for i Folketingets Retsudvalg – at Justitsministeriet generelt er kendt for at give ret hurtige svar. Der kan være nogle spørgsmål, hvor man skal indhente oplysninger, og hvor det så tager lidt længere tid.

Jeg kan sige helt konkret, at vi faktisk for nogle uger siden havde et skriftligt svar parat til fru Pia Kjærsgaard, men stillede det i bero, fordi der blev stillet et mundtligt spørgsmål, der så blev udsat.

Men som sagt vil det fremgå af de statistikker, vi har udarbejdet i Justitsministeriet, at vi har nogle, synes jeg, meget tilfredsstillende og fine terminer for de besvarelser, der gives til Folketinget – uden at jeg skal sammenligne os